

HÍVJUK MEG KRISZTUST IS

**A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és
a bokrosi Szent László templom híveinek lapja**

XVIII. évfolyam, 1. (66.) szám, 2021. Karácsony

HÍVJUK MEG KRISZTUST IS AZ ÜNNEPRE!

Sokféleképpen szokták nevezni Karácsony ünnepét, mely ünnep szinte az egész világot megmozgatja, szinte minden embert valamilyen módon megérint. Vannak, akik a szeretet ünnepének hívják, vannak, akik a család ünnepének nevezik, vannak, akik egyszerűen egy nagy keresztény ünnepnek tartják, vannak, akik a meghittség, a békesség ünnepének élik meg. És valóban, ez az ünnep mindezt magába is foglalja, lényegi és Isten szeretetének bőségének valóságában.

Ilyenkor szeretnénk az igazi szeretetet átélni, és próbálunk örömet szerezni szeretteinknek, akár ajándékokkal, akár különféle gesztusokkal. A szeretet ünnepére gondolva vágyunk megtapasztalni a család melegét, szeretnénk találkozni családtagjainkkal, ezért az emberek ilyenkor sokat utaznak, vissza a gyökerekhez, hogy hazataláljanak, oda, ahol valaki/valakik várják. Ilyenkor szívük meghittsége, békére vágyik. Az emberek szokás szerint ezidőtájt adventi koszorút készítenek, rajta gyertyát gyújtanak, néha nosztalgizálnak, néha elmélkednek, és várják a csodát... Azt a gyermeki csodát, amit párszor átéltek, amikor hittek még igazán, és megértették Jézus halk szavát:

„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket, mert ilyeneké az Isten országa.” (Mk 10,14)

Lehet, hogy néha úgy érezzük: ellopták Krisztust a jászolból, ellopták mosolyunkat, ellopták szeretetünket, családunkat, talán hitünket is. Mit tehet az ember ilyenkor, amikor azt érzi, hogy az ajándéknak, az ünnepi vacsorának nincs gyógyító ereje, hisz utána jönnek a hétköznapiak, amikor az ajándék és az ünnepi étel is ritkább? Karácsony öröme nem lesz nagyobb, ha az ember két fogással többet tesz az asztalra, mint tavaly. Karácsony örömét egyedül Jézus adja meg, aki örök ajándékokkal halmozza el a szívet.

Hívjuk meg a kis Jézust az Ünnepre!!! Talán újra eljönne... Talán újra megadná a lelki békét, a családi meghittséget, az igazi szeretetet...

De mi tudjuk, hogy a Fiú ma is itt vár, és kopogtat szívünk ajtajánál, újra! „A Fiú meg akar testesülni ma is. Keres egy anyai szívet, amely nyitott az összes titok előtt, ott szeretne növekedni. Keres egy várakozásra alkalmas tengerpartot, amely a végtelen tenger előtt terül el, szeretné, ha egy hullám megérintené. Szeretne találkozni azzal az emberrel, ki kételkedve összeráncolja homlokát. Mivel éjjeli hidegben született, keres egy helyet a szív ürességében, hogy elkezdjen mesélni egy igaz történetet. Keres egy könnyet, amely legurul egy emberi arcon, hogy azt tűzzé változtassa. Keres egy ismeretlen utat, amely vizeken és sivatagon át vezet, keresi azt, hogy szegényekkel utazzon, keres egy elhagyatott várost, amelyben tömegek élnek, hogy örökkévalóvá tegye az életüket.” (Benjamín G. Buella)

Talán éppen téged keres, akinek lelke elfáradt a világ zajában, a suhanó és sokszor érthetetlen történetek láttán. Téged keres, hogy megtapasztald Isten túlcserélhető szeretetét, miközben azt érezheted, hogy az ember hinti a harag magvait, mert ez az isteni túláradó szeretet képes öröme fordítani minden bánatot, eltörölni a bűnt, átölelni a szívet, reményt, hitet, szeretetet adni, igazi ünneppé tenni az ünnepet. Téged keres, a te szíved ajtajánál szerényen, csendben, lehajtott fejjel koldulja tőled a lelket, az embert.

Hívd meg te is Krisztust az ünnepre!

Topsi Bálint plébános

ADVENTI IDŐ

Napról napra hamarabb sötétedik. Nyirkos, ködös az idő. Alákúszik az öltözetnek, nem szívesen van kint az ember a szabadban. Rányomja a bélyegét a hangulatunkra. Jó lenne tevékenykedni, de sokak egészségi állapota ezt sem engedi. A járvány meg rússz még egy lapáttal. Az emberek félnek összejönni. Nincsenek jó beszélgetések, társasozások, kártyázások. Közös ebédek, vacsorák. Amire lehet készülni, és aztán emlegetni, hogy milyen jó is volt. Egyre gyakoribbak viszont a rossz hírek: ez is elment, az is; sok a betegség, baleset; orvoshoz járás, hosszas várakozások. A politika nagyon megosztó, a híreket se szeretjük már hallgatni. A fiataloknak a legnehezebb, hiszen ők még nem élhetnek emlékeikből. Éppen most kellene nekik gyűjteni az élmény-anyagot: de korlátozottak a lehetőségek a társas kapcsolatokra. Az idősebbek pedig szorongva néznek a sötét alagútba. Mi vár ránk?

Hogyan éljük túl ezeket a heteket, hónapokat? Hát igen, lehet olvasni. A mulasztásokat pótolni. Levezetni is, ha van még kivel. Aki az internetet használni tudja, sok szép előadást talál a világhálón (a YouTube csatornán): Pál Feri atya szentbeszédeit, Bőjte Csaba miséit, vagy a Bonum TV műsorait.

Van, aki idejekorán elkezd karácsonyra készülni. A téli napforduló utáni ünnep fénye már most megvidámítja a szívet. Jó, akinek régi emlékei merülnek fel. Boldog gyermekkor! A települések a közvilágítással, díszítéssel próbálnak jobb kedvre hangolni. De leginkább csak a vásárló centrumok körül van némi mozgás. Pedig a boldogság nem vehető pénzen.

Apró, emberi kedvességeket gyűjt be inkább az ember. A piacon egy pár jó szót; az árus nagylelkű ajándékát, mellyel a vásárlást megfajeli; a zöldséges asszony díszitök-adományát; Pamacs kutya vidám sétáját, az unokák telefonon megosztott történeteit. (Szép hangú lányunokám kórházban dolgozik, és karácsonyi betlehemes ének-csokorral kedveskedik betegeinek. Hétvégén megy be, s már alig várják a szombatot, hogy legyen „koncert”. Olyankor még a renitens betegek is kezelhetőbbek. Meg lehet etetni őket, s türelmesebbek a „tisztázásnál” is...).

Készülünk, valóban, a családban a betlehemes szerepekre. Egy „Erdélyi betlehemes” c. könyvben számos régebbi és újabb szöveg is van, sokat tudunk belőle. Évtizedek óta elmaradhatatlan része ez a karácsonyi ünnepkörnek. Csak azon

imádkozunk most, hogy az öreg pásztor, Nagyapa legyen egészséges, mert ő a főszereplő... Reméljük, a járványhelyzet megengedi, hogy itt-ott előadjuk. A nagy családban mindenképpen...

A karácsonyi fények - ha kicsit befelé figyelünk - mindenesetre a lényegre irányítják gondolatainkat. Az Isten kicsi lett, mint mi, sebezhető, veszélyekkel körülvett gyermek. Akit édesanyja ringat, lágyan. Akinek nem kell cím és rang. Akinek a pásztorok szerény ajándékot hoznak: „Aranyat nem adhatok, mert szegény pásztor vagyok!” De nem is vár ilyet: „Ő is, mint mi, oly szegény, de az életünk egén ő a hajnal, fény - arannyal hinti meg jövőnk!” Fel hát, nagy örömmel!

Dr. Botos Katalin

Az adventi koszorú megáldása a Szent József-templomban

KARÁCSONYVÁRÁS

*Szegény kis Jézuska istállóban egyszer
Megszületett értünk, nem volt benne kényszer
Mosolyog az arca, kitárva kis karja
Az nem veszi észre, aki nem akarja*

*Menjünk el hajnalba adventi misére
Szívből imádkozva boruljunk eléje
Kérjünk ajándékot, kicsikét vagy nagyot
Köszönjük meg szeretettel amit eddig adott.*

(Hajdú Pálné Marika, 1994.)

A D V E N T

Adj időt Istennek!

Dolgozz, tanulj rendesen!

Vedd észre, amiért hálás lehetsz!

Egy hibádat tedd jóvá!

Naponta egy jócselekedet belefér!

Tedd ünneppé az együtt töltött időt!

ELSŐÁLDOZÁS – AZ ELSŐ KÖZVETLEN TALÁLKOZÁS JÉZUSSAL

Elsőáldozók: **Tarjányi Dorottya, Pintér Amira, Ormándi Máté, Seres Péter, Rogozsán Rebeka, Tarjányi Eszter, Deák Zsófia** és hátul középen Kovács János atya.

A képen nem szerepelnek: Bodorné Ternai Sára, Kecskés László és Szíjártó Barabás hitoktatók.

Mindkét csongrádi templomban június 20-án volt az elsőáldozás. Ezt a jelentős első alkalmat háromnapos napközis tábor előzte meg a Nagyboldogasszony Plébánián, ahol elméleti és gyakorlati felkészülésen vettek részt a gyerekek az iskolai hittanórákat követően.

A közös imádságok és éneklések mellett volt idő a játékokra és a szabadidős tevékenységekre, hogy ezáltal is lehetőségük nyíljon egy közösséggé formálódni. A gyerekek a tábor alatt felkészültek az első gyónásra is, egy kis papírra összeírva a bűneiket, melyet utána jelképesen el is égettek – ezáltal az első gyónás keretén belül megismerhették az irgalmas Jézus szabadtítását, bűnbocsátó kegyelmét.

Az elsőáldozás napján a Szent József-templomban örömmel és izgalommal telve hét elsőáldozó készült találkozni Jézussal. A gyerekek úgy ülték körbe az oltárt, mint egy családi asztalt, az Úr asztalát. Aktívan vettek részt a szentmisén, ők olvasták az olvasmányt, a szentleckét és a könyörgéseket, valamint elsőáldozói gyertyájukat meggyújtva együtt vallották meg hitüket. Felemelő élmény volt látni, ahogy a jelképes fehér ruhában mennyire készültek az Első Nagy Találkozásra. Megszéppelve és elcsendesedve ők részesültek először a szentáldozásban az oltár körül, majd őket

követte a templomi közösség – ezáltal a hívek gyülekezetének részévé váltak.

A szülői áldás fontos része volt az elsőáldozási szentmisének, mely során a szülők kérték a Mennyei Atya áldását, és a jelenlévőkkel együtt imádkoztak gyermekükért, hogy erősítse meg őket ezen az úton, és ne engedje őket letérni onnan. Ezáltal vált bensőséges és családiassá ez az esemény. A szentmisét követően a plébánia és a szülők agapén látták vendégül a gyerekeket és a közösséget a templomkertben. Itt kapták meg az elsőáldozók az emléklapokat és egy-egy felajánlott rózsafüzért. Ezúton is köszönjük a szülők nevében a plébános atyák és a hitoktatók munkáját, az Úr Jézus áldja meg kegyelmével őket.

Seresné dr. Terjék Aranka

CSONGRÁDIÁK A PÁPAI MISÉN

1938 után ismét Budapest adott otthont a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusnak (röviden: NEK), amely szeptember 5. és 12. között zajlott. A katolikus világeseményen az Oltáriszentségben jelenlévő Jézust ünnepeltük és mélyítettük el hitünket, mi magyar katolikusok, és a világ 83 országából érkező zarándokok.

A magyar egyház már 2017 óta készül és imádkozik ezért az egy hétért, és nem véletlenül: ugyanis a pandémiás helyzet, és az egy évvel való elhalasztás sem szabott gátat annak a sok áldásnak és lelki gazdagságnak, amelyet a programsorozaton résztvevők élhettek meg Isten kegyelméből. Mindezt megkoronázta, hogy Ferenc pápa elfogadta a magyar egyház meghívását és eljött, hogy velünk együtt ünnepeljen és celebrálja a NEK záró miséjét, ahol aztán több százezren élhettük át a csodát, Isten jelenlétét.

Azon kívül, hogy 2019 márciusában, a NEK missziós keresztje előtt, a csongrádi nagytemplomban, mi is imádkozhattunk, most újabb csongrádi szálak is kibontakoztak a világeseményekkel kapcsolatban. Városunk fiataljai és családosi közül többen részt vettek a NEK különböző programjain, volt, aki önkéntesként is szolgált. Legtöbben városunkból a „Statio Orbis” záró szentmisén vettek részt vagy vállaltak szolgálatot.

Topsi Bálint plébános atyánk ott volt több ezer pap között, akik Ferenc pápával együtt koncelebráltak. Nekünk, hívőknek a csongrádi plébániák közösen indítottak zarándok buszt a zárómisére, amelyen 30-an utaztunk és imádkoztunk városunkért útközben.

A különjáratos busz vasárnap délelőtt 9 óra után tett le minket a Hősök tere környékén. A hosszú gyaloglás után, sajnos a szektorunk biztonsági kapujánál körülbelül másfél órát vesztegeltünk, így nagy szomorúságunkra lemaradtunk Ferenc pápa üdvözléséről. Várakozás közben azonban többször dalra fakadtunk más csoportokkal együtt, „Hozsannás”, Oltáriszentséges énekeket énekelve. Mire sikerült bejutnunk a szektorunkba, elkezdődött a szentmise. Kezdeti bosszankodásunk ellenére többen azt tapasztaltuk, hogy valami olyan különleges kegyelem szállta meg az egész helyszínt és az egész szentmisét, ami „várakozásunkon felül” volt, ahogy Erdő Péter bíboros atya is fogalmazott később. Annak ellenére, hogy a szektorunkból szabad szemmel szinte semmit nem láttunk a főoltárból, mégis érződött az a meghittség, átszellemültség, komolyság a körülöttünk álló tömegből. Senki nem beszélgetett, fészkelődött, nyomult, evett-ivott (mint ahogy azt egy-kétszer már tapasztaltam ilyen tömeges misén), hanem áhítattal vett részt a szentmisén, sokan mondták a válaszokat és bekapcsolódtak az énekekbe.

Úrfelmutatáskor sokan letérdeltek az aszfaltra. Számomra a csúcspont a szentáldozás volt: ahogy odaértem az áldoztató paphoz, szinte áramütés szerűen éreztem az Úr Jézus jelenlétét. Nagyon mélyen érintett az, hogy ennyire erősen tapasztaltam: jelen van köztünk és bennünk. Betöltött az öröm és

meghatottság. Már nem is volt olyan fontos, hogy láttuk-e a pápát vagy sem, mert az Úr volt ott a középpont és a lényeg. Az áldozáskor másokon is láttam, hogy komoly áhítattal vették magukhoz a Szentséget, nem volt tülekedés, nem volt pusmogás. A kórus mennyei éneke még inkább odarepített minket az Isten jelenlétébe. Méltó, felemelő és gyönyörű volt a zenei szolgálat. Erre talán tényleg a „mennyei” kifejezés a legjobb. A mise végi himnuszokat nemzeti és keresztény büszkeségtől és a szent eufóriától elszorult torokkal, a meghatottságtól elcsukló hangon énekeltük. Az egész szentmise egy szent katarzis volt a szó legjobb értelmében. Sajnáltam, hogy olyan gyorsan vége lett. Még sokáig ott lettem volna ebben a mennyei állapotban. Ezután napokig csak ez forgott bennem. Családommal, barátaimmal, diákjaimmal megosztottam a nagy élményt és a sok kegyelmet.

Azóta beszélgettem jónéhány ismerőssel, akik szintén ott voltak más csoportokkal, ők is hasonlóan vélekedtek, mint én. Sőt még azok is, akik csak a tévén keresztül nézték, többen beszámoltak róla, hogy könnyekig meghatottan kísérték figyelemmel az eseményeket.

A Csongrádi Zenebarátok Kórusa is tevékeny részt vállalt a pápai miséből, hiszen csatlakozott ahhoz az elképesztő létszámú, több mint 2000 fős kórushoz, amely bearanyozta ezt a napot.

A szentmise felajánlási körmenetében egy csongrádi fiatalember is kehelyben ostyát vitt Ferenc pápának, aki megáldotta az adományt. A csongrádi fiú budapesti pap rokonán keresztül kapta a kivételes felkérést, ami megtisztelő feladat volt számára, de ugyanúgy családjának és egész városunknak is.

Nem véletlen, hogy négy éve imádkozik a magyar egyház ezért a „napért”. Nem csak külsőleg volt gyönyörűen előkészítve ez az egész, hanem legalább annyira lelkileg is. Hála a szervezőknek és dicsőség az Úrnak minden kegyelemért!

Kecskés László hittanár

„A DALOS EMBERT ISTEN KÜLDTE”

„A dalos embert Isten küldte, hogy dala víg és szomorú legyen, a kemény szív attól meglágyuljon és minket a mennybe felvigyen.” (Henry W. Longfellow)

A Csongrádi Zenebarátok Kórusa pandémia miatti kényszerű hallgatásának örömteli lehetőség vetett véget. Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus zárómiséjére jelentkezhettünk, s így meghívást kaphattunk az egyesített kórusba, hogy énekeljünk a pápai szentmisén. Akkor még nem gondoltuk, hogy milyen nagyszerű, igényes, lélekemelő zenei anyagot kell elsajátítanunk. Tócsi Bálint plébános úr jóvoltából helyet kaptunk a plébánia közösségi termében próbálásra. Tele várakozással fogtunk hozzá, hogy megtanuljuk a kórusműveket, a teljes liturgia zenei anyagát, angol, német, latin nyelvű egyházi énekeket, az újrakomponált himnuszokat. Hasonló próbatétel már volt a kórus életében, amikor 2010-ben Rómában énekelhettünk a Szent Péter Bazilikában, s részt vehettünk a pápai audiencián.

Augusztus 28-án Budapestre utaztunk a Szent Angyalok-templomban tartott első próbára, ahol közel 700-an énekeltek azokkal a karvezetőkkel, akik az egyes műveket vezényelték. Ott tudtuk meg, hogy több mint 2000 kórustag fog énekelni a záró misén. A helyszíni próbákra szeptember 10-11-én került sor. Nagy izgalommal, várakozással érkezünk a Hősök terére, ahol szigorú biztonsági intézkedések mellett zajlottak a próbák. Embert próbáló volt a nagy hőségben az órákig tartó éneklés.

Minden elismerésünk a szervezőké, önkénteseké és mindazoké, akik közreműködtek, hogy minden percre pontosan történjen. Őszinte tiszteletünk a karnagyoknak, akik türelemmel, odaadással csiszolták egységes kórusná a több ezer énekest. Külön köszönet Varga László atyának, aki végigkísért bennünket a jelentkezéstől a zárómiséig. Üzeneteivel, kedves hangú leveleivel mellettünk állt, lelkesített.

Végre eljött a nagy nap, szeptember 12. Tele a tér gyülekezőkkel, megteltek az utcák, mindenki a helyén... MEGÉRKEZETT FERENC PÁPA, megszólalt a harang.

„Mellkasomban zeng a dallam, kérdez, firtat, ráfelelget, fényességes égi dalban átfürösztve s át a lelket, át e hangok, átöleltek-messze- messze el- kihangzó gondot űző tiszta hang, szó!”

És szálltak a hangok, szóltak az imák, vitte lelkünket föl a Mennybe, békesség, nyugalom, áhítat ölelt körül bennünket, s zúgott a dal több ezer ember ajkán:

„Győzelemről énekeljen napkelet és napnyugat, millió szív összecsengjen, magasztalja az Urat!”

Turi Attiláné kórusvezető

ERDŐ PÉTER BÍBOROS HÁLAADÓ IMÁJA A NEK KEGYELMEIÉRT – RÉSZLET

Urunk, Jézus Krisztus, szeretett Mesterünk!

Teljes szívünkben hálát adunk Neked, hogy a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus egész folyamán különös erővel átélhettük jelenlétet csodáját, szereteted szelíd és ellenállhatatlan erejét. Hittük eddig is, de most meg is érezhettük, hogy ami történt, nagyobb, mint mi vagyunk...

Köszönjük, hogy Körülötted, asztalod körül találkozhattunk a többi keresztényekkel. Kérünk, hogy mielőbb megtaláljuk velük a teljes közösséget! Szeretettel találkozhattunk más vallások követőivel és más világnézeti emberekkel is. Segíts, hogy a szeretetben hírnökeid lehessünk!...

Most, amikor megrendülten mondunk köszönetet a kongresszus minden kegyelméért, kérjük, segíts, hogy ennek a lelki megújulásnak a munkatársai lehessünk Szentlelked vezetésével és erejével!

forrás: magyarkurir.hu

FERENC PÁPA MAGYARORSZÁGON

Nagy várakozással telve indultunk el Budapestre az Eucharisztikus Kongresszus szeptember 12-i záró szentmiséjére. Harminc fős autóbuzos csoportunkat Kecskés László hitoktató vezette.

(Itt jegyezném meg, hogy 25 évvel ezelőtt II. János Pál pápa győri látogatására 2 busszal és 2 pappal mentünk).

Budapestre érkezésünkkor szembesültünk a nagy rendőri készültséggel. A helyszínhez közeledve mágnescapun keresztül tudtunk csak tovább haladni. A szektorba érkezésünkkor már elkezdődött a szentmise. Kivetítőkön keresztül mindent lehetett látni, de sajnos az ülőhely az volt, amit vittünk, vagy az utca kövezete. A szentmise fél 12-kor kezdődött latinul. A több mint 2000 tagot számláló énekkar megszólalása emlékezetessé vált.

A szektorban rendőrök felügyeltek, így a megkívánt rend fenntartható volt. A buszok leparkolása után kb. 2,5 km-t kellett gyalogolni oda, vissza már egy ottani busz vitt bennünket. Útközben rózsafüzért imádkoztunk Csongrádért, a hívekért, Tiszaalpárért (onnan is voltak velünk öten). Hazaérve, a buszról leszállva, a Nagyboldogasszony-templomba mentünk énekelve (itt jegyzem meg, a helyi sétálók közül többen is csatlakoztak hozzánk).

István atya a templomban kitette az Oltáriszentséget, elénekeltük a Te Deum-ot, hálát adva az egész napos együttlétért. Miatyánk és Üdvözlégy imádsággal köszöntük meg a Jóistennek, hogy megsegített bennünket és szerencsés hazaérkezést biztosított.

Teljes szívemből ajánlom a kedves híveknek ezt az imát, melyet a Szűzanya kérésének teljesítésére mondjuk el a déli Úrangyala imádság befejező könyörgéseként, különösen a pandémiára való tekintettel:

„Égi Édesanyám! Oltalmazd meg Magyarországot, bíborosunkat, püspökeinket, papjainkat, szerzeteseinket, családtagjainkat, közösségünket és az egész magyar egyházat! Mindazoknak, akik még nem tudnak hinni, a Szentlélek ereje és világossága által add meg az élő hit kegyelmét, hogy ez az ország, **MÁRIA ORSZÁGA**, a Te országod lehessen. Tisztíts meg minket a bűntől és vezess el Szent Fiadhoz, Jézushoz! Amen.” Felföldi Miklós, NEK zarándok

BESZÁMOLÓ A NEK CSALÁDI NAPJÁRÓL

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus egy hetes programsorozatának két eseményén tudtam részt venni. Ezek közül az egyik a Margit-szigeti családi nap volt, ahol mintegy hússzezer ember gyűlt össze szeptember 11-én, szombaton.

A margitszigeti napon, a program jellegéhez híven, a családommal közösen vettem részt. Mivel egy kisiskolás, egy kétéves és egy öt hónapos gyermekünk van, így a nap eseményei és programjai közül is csak nagyon szűk keresztmetszetet tudtunk befogadni.

A katolikus közösségek sátrai közül látogattunk meg néhányat, a gyerekek közben kézműveskedtek, majd pedig a nagyszínpadon lévő koncerteken próbáltunk a feleségemmel felváltva jelen lenni. Nekünk már ez is nagy élmény volt, nagyon áldottnak éltük meg az egészet a nagy tömeg ellenére, sőt, tulajdonképpen jó volt látni ennyi sok keresztény családot. Meg is jegyeztük magunknak, hogy sok 3-4-5 gyerekes családot láttunk. Sok régi ismerőssel, baráttal is összefutottunk. Számomra a legnagyobb élmény ebből a napból a zárókoncert volt, amikor is Sillye Jenő, Csiszér Laci, a Gável testvérek, Mező Misi, Prazsák Laci és sokan mások közösen dicsőítettek. Azért is volt ez különleges számomra, mert a keresztény könnyűzene révén többjüket személyesen is ismerem. Különösen az érintett meg, amikor elénekelték a „Győzelemről énekeljen” himnusz az Euchariszt Együttes változatában.

A családi nap programjai azzal zárultak, hogy Székely János püspök atya vezetésével a tömeg átvonult a Kossuth térre, ahol Erdő Péter bíboros primás atya celebrált szentmisét, majd megkezdődött az esti szentségi körmenet. Ezen mi már nem tudtunk részt venni, de hálátelt szívvel érkezünk haza.

Kecskés László hittanár

AZ ÁTHATÓ SZERETET

A történet nyáron kezdődött. Felvetődött, hogy a fiam, Dávid átadhatna egy ajándékot Ferenc pápának az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus zárómiséjén. Már maga a gondolat is felemelő és egyben megtisztelő volt.

Már javában tartott a kongresszus heti programja, amikor jött egy telefon közös ismerősünktől, Marcitól.

–Találkozom-e a barátommal? – kérdezte Marci. „Barátommal”, mert Dávid és ő nagyon jó barátok. Igaz, nagyon ritkán találkoznak, mégis csodálatos

barátok. A kérdés után kezdtük el egyeztetni, hogy mikor, hova, hogyan kell mennünk, mikor, mit kell csinálnunk. Már a próbákon is ott kellett lennie Dávidnak és édesanyjának. Ezen idő alatt is újabb barátokat szerzett a fiam feltétel nélküli szeretetével. Már ekkor érezte, hogy valami nagy esemény készül.

Eljött a zárómise ideje. A sok ember, a várakozás kicsit megrémítette Dávidot.

–Én nem megyek sehova, nem viszek semmit! Apával és Mamával akarok találkozni. Hol vannak? – mondta durcásan. De ebben a pillanatban meglátta keresztapját reverendában.

–Csabi! – kiáltotta és a tömegben keresztül rohant feléje. Megölelték egymást.

–Ugye, ügyes leszel? – kérdezte tőle a keresztapja.

–Igen, Csabi, úgy lesz. Minden félelme elmúlt, arra gondolt, hogy valami nagy dologra kérte meg őt Csabi, aki a „legjobb barátja”, aki a keresztapja.

Izgatottan várta a szentmise azon részét, amikor fel kell mennie az emelvényre és Ferenc pápa elé kell vinnie a kelyhet. Nem remegett a keze, nem remegett a lába, nagyon komoly volt, érezte a felemelő percek súlyát. (A nagy kivétitőn Édesanyámmal együtt néztük a találkozást, mindketten könnyeztünk a meghatottságtól.).

Csodálatos volt hallani a több mint 2000 fős énekkart, melyben a Csongrádi Zenebarátok Kórusa is szerepelt. A szentmise sugárzott a boldogságtól, az örömtől, a mérhetetlen szeretettől. A szentmise végén megkerestük egymást és boldogan összeöleleztünk.

–Milyen volt találkozni a Ferenc pápával? – kérdeztem Dávidot.

–Szeretet volt a szemében, szeretetet éreztem ott fent. – mondta elgondolkodva.

Cseri Gábor

CSERKÉSZKÉNT A NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS FÁKLYÁS ZARÁNDOKLATÁN

A Magyar Cserkészszövetség, mint valláserkölcsi alapokon nyugvó mozgalom, a NEK meghirdetését követően azonnal felajánlotta a segítségét a szervezőknek, hasonlóan, mint azt az 1938-as kongresszus alkalmával is tette. A szervezők részéről is megvolt a nyitottság és ennek köszönhetően, dacára az egy éves csúszásnak, közel 600 fő (14 és 70 év közötti) cserkész teljesített önkéntes szolgálatot ezen a szeptemberi héten.

A feladatok változatosak voltak: a szentmiséken az áldozás segítése, a kongresszusnak helyt adó HUNGEXPO területén az információs pultok üzemeltetése, segítség a zárandokok étkezésében, a rendezvényhelyszínnek be- és átrendezése. Az egész heti munkát követően érkezünk el a NEK egyik legszebb és sokaknak a legmaradandóbb emléket adó eseményéhez, a szombati fáklyás felvonuláshoz.

A cserkészek két csapatra bontva vettek részt ezen az eseményen. Az első csoport a Kossuth téri szentmisén segédkezett, majd gyertyát fogva csatlakoztak a körmenethez. A második csoport – ide tartoztam én is – a szentmise első felén vett részt, majd átvonult az Andrássy útra, ahol felsorakoztunk a Kodály köröndtől a Hősök teréig. Akárcsak 1938-ban, fáklyákkal világítottuk meg a szíveket, mintsem az utat magát. A kivétitőkön folyamatosan követtük a menet útját, de ennek ellenére ahogy közeledett az Oltáriszentség és a zárandokok hada, úgy kezdett el mindenkin úrrá lenni az izgalom, az izgatottság.

Az alábbi fotó azt hiszem, mindent elmond arról az estéről:

Ahogy a menet elérte az Oktogont, mi is begyűjtöttük a fáklyáinkat. Az Oltáriszentség és a menet megérkezése után az izgatottság abbamaradt és valamiféle nyugalom szállt ránk. A vonuló népen látszott a boldogság, az áhítat és nyugalom.

A tömegben mindenkinek akadt ismerőse, akivel összenézett, vagy integettek egymásnak. Mivel az útvonal meglehetősen hosszú volt és a szél is fújt, sok zarándoknak mire hozzánk ért, elaludt a gyertyája. Ezeket a fáklyákról aztán újragyújtottuk, de többen is el akarták kunyerálni a fáklyáinkat.

A záró áldást követően, a mise végeztével alakzatba rendeződve mi is csatlakoztunk a Hősök terén várakozó csapathoz. Ekkor a zarándokok közül többen is odajöttek hozzánk gratulálni, illetve megdicsérni a cserkészeket.

A szombati napunk így ért véget, meglehetősen későn, de másnap már hajnalban talpon voltunk, hogy a Pápa által celebrált szentmisén is teljesíthessük a szolgálatot.

*Felber Dániel csapatparancsnok
553. sz. Szent Imre herceg cserészcsapat, Csongrád*

A KONGRESSZUS UTÓÉLETE

A felemelő eseménysorozatnak állít emléket az a két könyv, amelynek bemutatójára december 10-én került sor Erdő Péter bíboros prímás úr közreműködésével.

A találkozás című kötet a szervezés idejét, az előkészületi éveket, majd magát a világtalálkozót mutatja be gazdag, változatos fotóillusztrációkkal kiegészítve. A kötet Fábry Kornél NEK főtitkár, Sándor Csilla újságíró és Zsuffa Tünde NEK sajtófőnök munkája, melyet a Szent István-bazilika gondnoksága adott ki.

Az *Ők tizenketten* című a másik könyv esetében a kongresszus hírnökeire utal. A kiadvány a hírnökökkel készített interjúkat mutatja be. A küldöttek a nyár során kaptak megbízó levelet Erdő Péter bíboros úrtól, majd az országot járva mutattak példát embertársaiknak.

A kötet Sándor Csilla és Zsuffa Tünde szerkesztésében, a Magyar Kurír gondozásában jelent meg.

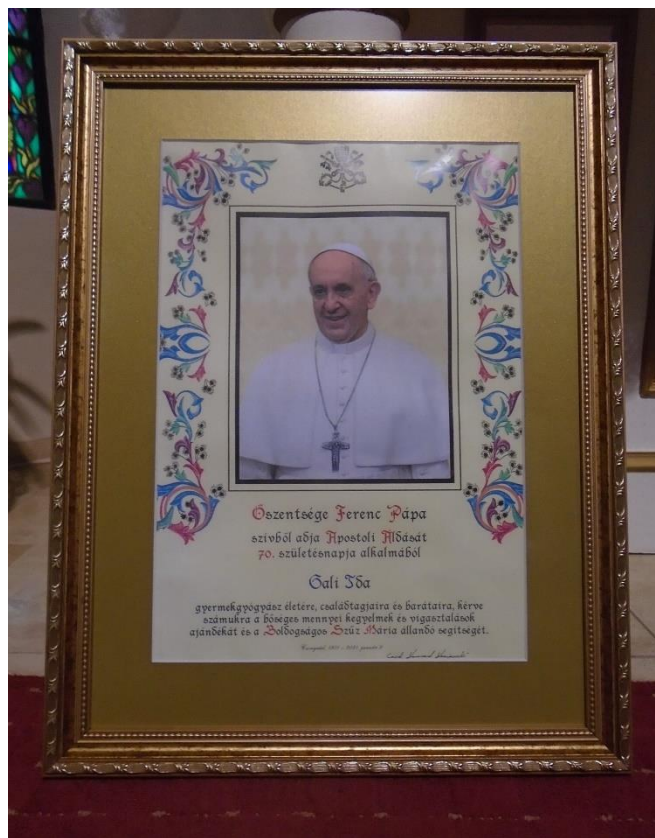
PÁPAI ÁLDÁS

Ez év januárjában váratlan, rendkívüli öröm érte egyházközségünk köztiszteletben álló tagját, dr. Gali Idát.

A doktornő 70. születésnapja alkalmából régi barátja, dr. Pintér Gábor püspök úr közbenjárására részesült a Ferenc pápa áldását közvetítő emléklap adományozásában.

Ferenc pápa fényképével ellátott áldás felirata a következő:

“Öszentsége Ferenc pápa szívből adja Apostoli Áldását 70. születésnapja alkalmából Gali Ida gyermekgyógyász életére, családtagjaira és barátaira, kérve számukra a bőséges mennyei kegyelmek és vigasztalások ajándékát és a Boldogságos Szűz Mária állandó segítségét.”

Szerkesztőségünk nevében szívből gratulálunk a szép elismeréshez! További jó egészséget, a Jóisten kegyelmével kísért éveket kívánunk!

*Áldjon meg téged az Úr!
és őrizzen meg tégedet!
Világosítsa meg az Úr
az Ő orcáját terajtd
és könnyörüljön terajtd!
Fordítsa az Úr az Ő orcáját rád!
és adjon békét tenéked!
(Ároni áldás)*

NYOLCVAN ÉVE TÖRTÉNT

Folytatva sorozatunkat a Szent József Plébánia ferences szerzetesei által vezetett Historia Domus bejegyzéseiből, ezúttal az 1941. év eseményeiből közlünk válogatást.

„Január 25. ...Este meglátogatta kolostorunkat Dr. Urbán Mihály mezőtúri esperes-plébános. Ő építtette nagy munkával s nagy egyéni vagyoni áldozattal templomunkat. Szeretettel fogadtuk. A hívek ma is nagy szeretettel emlegetik ezt a buzgó derék papot, kit valóban ilyennek ismertünk meg. Örömet fejezte ki, hogy az általa szeretettel építtetett templomot szeretettel gondozzuk s gyarapítjuk. Elmondta, mint hordták körmenetben a téglát az építéshez. Egy téglahozó inasfiút figyeltek akkor, ki egy téglára írt valamit. Megfigyelték, mert azt gondolták, valami csúnya dolgot írt. Dr. Urbán észrevétlenül fölvette a téglát s készen állt arra, hogy megbüntesse a fiút, de nem ez történt, hanem mélyen meghatódva tette vissza a téglát, melyen ez állott: „Édes Jézusom, gyógyítsd meg az én nagybeteg édesanyámat”. Sok hasonló, megható eseményt mondott még el a templom építéséből. Megtekintette a templomot és a kolostort. 50 Pengőt adományozott, hogy fűtőanyagot vegyünk.

Március 12.: ...A Bokros parti kápolna gondnoka jelentette, hogy a kápolna épület veszélyben van, erősen süllyed. P. Gvárdián márc. 15-én a helyszínen megtekintette s az országút felőli oldalon sürgős aláfalazást rendelt el.

Április 3.: ...Szegedi kolostorunk P. Vencel definitor atya jóvoltából egy szép sírban fekvő Krisztus szoborral ajándékozta meg kolostorunkat. A szegedi templomunkban lévő, Pásztor János szobrászművész eredetijéről készült szép másolat ez. Isten áldja érte jótevőnket. Főatyánk jóvoltából a mai napon igen becses ereklyék birtokába jutottunk: Szent Kereszt, Szent Ferenc Atyánk és Szent Antal ereklyéit kaptuk meg a valódiságot bizonyító dokumentumokkal. Isten fizesse jószágos gondoskodását.

Április 9-én érkezett meg a szállítási nehézségek miatt nagy aggodással várt Fájdalmas oltár, amit azonnal a helyére állíttattunk s azonnal ráhelyeztük a Szűzanya szobrát.

Április 21.: ...A Bokrosi kápolna összedült

Június 10.: Megérkezett a várva várt Szent Antal ereklyetartó. Ledó Béla Budapesten készítette tiszta ezüsből aranyozva. Az okmány a talapzatba van behelyezve.

Június 16.: Kőművesek megkezdték a templom kettős ablakainak behelyezését.

Július 15.: Megkaptuk Szent Ferenc Atyánk ereklyéjének szép ezüst tartóját, melyet P. Oberten Odiló tervei szerint készített Ledó Béla budapesti műtővös a hívek által összeadott ezüsből és aranyból.

Július 20.: P. Flórián 50 tagú zarándokcsoportot vezetett Szegedre hajón Havi Boldogasszony templomába.

Augusztus 10.: Hosszú hallgatás után ismét megszólalhattak a harangok, mivel a légvédelmi készültséget megkönnyítették. Könnyezve hallgatták a Hívek a nehezen nélkülözött kedves harangokat.

Augusztus 29.: Megjött a szép új kehely, melyet Ledó Béla budapesti műtővös készített teljesen ezüsből, elefántcsont nádussal.

Szeptember 18.: Nyolc szobánk külső ajtóit szállította haza Benke Ferenc asztalos. Így könnyebb lesz a téli hideg elviselése, mint eddig, az egyes és rosszul záró ajtók mellett.

Szeptember 23.: P. Bernát kecskeméti gvárdián és Szakály Nándor konfráter testvéri látogatásra jöttek a déli órákban s estefelé visszatértek. P. Bernát kilátásba helyezett 2 hl bort minden esztendőre amíg ő Kecskeméten lesz.

Október 24.: megérkezett a Szent Kereszt ereklyetartó. A legszebben sikerült a három közül. Valóban remekelt Ledó Béla. Még a maradékanyag fejében kaptunk egy előviteli keresztet és egy pacifikálét (kézi keresztet).

December 11.: Özv. Lászlóffy Lászlóné 50 liter bort adományozott. Isten áldja jószágáért.

December 19.: Megérkezett a szép Jézuska szobor, a betleheminek megközelítő másolata.

December 21.: ...Délután volt az Oltáregylet IV. kultúrelőadása. Dr. Magyar József derék katolikus orvos a vasárnap megszenteléséről tartott előadást, s a Zárdaiskola növendékei karácsonyi színdarabot adtak elő.

December 22.: A Szent Antal nevében kiosztott papírzacskók (300 db. papírzsák) bőségesen megtöltve érkeztek be, már az előző napokon. Ezt a sok anyagot feldolgozták s csomagolták a III. Rendi testvérek nagy munkával.”

Forrás: A csongrádi ferencesek Historia Domusa 1936. évtől. Fordította, digitalizálva olvashatóvá és kutathatóvá tette Árkossy Lehel, Kecskemét, 2011-2012. évben.

Összeállította: Révész József

SZENT VENDEL

Városunk 201 éves kincse a Szent Vendel – baldachinban elhelyezett – szobor-együttese. Vendel lábánál bárány pihen, mellette pásztorkutya. A pásztorok csongrádi védőszentjét az Országos Örökségvédelem is „őrzi” értéktárában. Régi gondolatom öltött testet, amikor 2018-ban az engedélyezési eljárással elkezdtem a felújítást. Pályáztam és segítő kezeket kerestem, kaptam. Neveiket az örökkévalóságnak – köszönetképpen – márványtábla őrzi.

Óriási tömeg zarándokolt szeptember 26-án az emlékmű megszentelésére a csodálatos nyárvégi napsütésben.

Dr. Kiss-Rigó László püspök úr végezte a szertartást, majd felelevenítette Szent Vendel életét. Mának szóló üzenetet fogalmazott meg, mely nemcsak Csongrád népének szólt, hanem az egész magyarságnak is.

Lezsák Sándor, a Magyar Országgyűlés alelnöke gratulált, – mondván – a városnak rengeteg védett műalkotása van, ami fontos, legyünk büszkéek rá. Szólt napjainkról, az ország előtt álló feladatokról.

Farkas Sándor miniszterhelyettes Csongrád országgyűlési képviselője otthonosan köszöntötte a sokaságot. Emlékeztetett az elmúlt évek megvalósult fejlesztéseire, a folyamatban lévő beruházásokra és vázolta a várossal kapcsolatos segítő terveit.

Bedő Tamás polgármester megköszönte az elvégzett munkát és emlékeztetett rá, hogy Csongrád a megye névadója, egykor a székhelye volt. Ezer éve élnek itt az emberek, őrzik a múlt értékeit, köztük Szent Vendelt is, akire az itteniek több száz éve „felnéznek”. Kérik sokszor az ő segítségét a mezőgazdaságban dolgozók, az állattartók.

Én – M. L. – megpróbáltam felsorolni, hogy mit és kiket láthatott – itt az út szélén – az elmúlt 201 év alatt Vendel. Örömet, bánatot, háborút, békességet? Láttam, látja az egyszerű dolgos parasztembert lovas-fogattal a vasárnapi szentmisére menni, vagy éppen piacról hazatartani. Ma a száguldó autókat, avagy az aratni guruló kombájnokat, modern gépeket követheti tekintete. Az ünnepség agapéval zárult. A Püspök úr megkérdezte tőlem: „És mit szól a gyönyörű időhöz?” Hát igen... mondtam én, erre ő az ujját égnek emelte, majd megjegyezte: „Beszéltem a Főnökkel, és ezt a napot jónak, ünnepnek találta, és én is köszönöm a meghívást, örömmel jöttem.”

Murányi László

Ó, ISTENNEK HÍV SZOLGÁJA

*Ó, Istennek hív szolgája,
Pásztorok remek példája,
Téged jöttünk köszönteni,
Szent Vendel, buzgóan tisztelni.*

*Rólad most megemlékeztünk,
Szent olvasót elvégeztünk.
Szent Vendel, légy közbenjárónk,
Az Úr Jézusnál szószólónk.*

*Ó, Szent Vendel, ne hagyj minket,
Szánd meg szomorú szívünket,
Jóságaink mind elhullnak,
Dögvész által elpusztulnak.*

*Siess vigasztalásunkra,
Szent Vendel, légy oltalmunkra,
Kérésedet meghallgatja
Jézus, Istennek Szent Fia.*

*Zsámolyodhoz leborulunk,
Szent Vendel, hozzád kiáltunk,
Nyerd meg nekünk, amit kérünk,
Mennyeiben veled örvendjünk.*

*Ó, Szent Vendel, vedd kedvesem,
Rózsafüzér imádságunk,
Melyet buzgó szívvel, íme,
Neked itt most följajánlunk.*

(Énekek a szentekről: Szent Vendel, részlet)

„ÜRITSÜK KI IMÁINKKAL A TISZTÍTÓHELYET!”

(Szent Pió Atya)

November első napjaiban megtelnek a temetők ünneplőbe öltözött emberekkel, kezükben koszorúk és mécsesek. Az emlékezés napjai ezek. Az emlékezés és az irgalomé. Na és a találkozása.

Hitünk szerint előttünk élő szeretteink nem a semmibe veszttek, halhatatlan lelkük él Isten jelenlétében, ahogyan mi is oda tartozunk, így hitben való egységünk nincs időkeretek közé zárva. Ha látni nem is látjuk egymást, tudjuk és érezzük, hogy velünk vannak, szeretnek és sokszor az imáinkat kéri. Elhunytjaink iránti szeretetünk leginkább imáinkban fejeződik ki hitelesen. Amikor az ember meghal, még nem biztos, hogy készen áll az Istennel való találkozásra. Ilyenkor egy tisztulási folyamaton megy át, melyben a még földön élők is segíthetnek. „Szent és üdvös gondolat a halottakért imádkozni, hogy a bűnökből feloldassanak.” (2Mak 12,46) Ami elválasztja a lelket Istentől az a bűn, a kiengesztelődés hiánya és az adósság. Szent Pál így figyelmeztet: „Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel, mert aki embertársát szereti, a többi törvényt is megtartja.” (Róm 13.8)

Nem véletlen, hogy akinek megadatik, hogy felkészüljön a halálra, annak közeledtével igyekszik kibékülni mindenkivel, esetleges adósságait rendezni és bűnei bocsánatát kérni.

Van, akinek nem így sikerül. Ezért fontos, hogy elhunytjainkért szentmisét mondassunk, őket Isten irgalmasságába ajánlva. Természetesen más imát is mondhatunk értük, így pl. a rózsafüzért. Családfánk, felmenőink segítése a tisztulásban azért is fontos, mert terheiket mi utódok is hordozzuk. Sokan számoltak már be arról, hogy egy-egy szentmise után, melyet elfelejtett őseikért mutattak be, különös béke és áldás költözött

családjukba. A kiengesztelődés is fontos mindkét részből, hiszen nemcsak az az akadály, ha az elhunyt nem tudott megbocsájtani, hanem az is, ha rá haragszanak. Jézus így tanít erről:

„Hallottátok, hogy a régiek ezt a parancsot kapták: Ne ölj! Aki öl, állítsák a törvényszék elé. Én pedig azt mondom nektek: Már azt is állítsák a törvényszék elé, aki haragot tart embertársával. Aki embertársát ostobának nevezi, állítsák a nagytanács elé. Aki azt mondja neki, hogy te bolond, méltó a pokol tüzére. Ha tehát ajándékot akarsz az oltáron felajánlani, és ott eszedbe jut, hogy embertársadnak valami panasa van ellened, hagyd ott ajándékodat az oltár előtt, s menj, előbb békülj ki embertársaddal, aztán térj vissza és ajánld fel ajándékodat. Ellenfeleddel szemben légy békülékeny idejében, amikor még az úton vagy vele, nehogy átadjon ellenfeled a bírónak, a bíró pedig a poroszlónak, és börtönbe kerülj. Bizony mondom neked, nem szabadulsz ki, amíg az utolsó fillért is meg nem fizeted.”

Igyekezzünk hát imádkozni a szenvedő lelkekért és ürítsük ki a tisztítóhelyet! Minél több léleknek segítünk imáinkkal, annál több barátunk lesz a mennyben, akik hálás szívvel viszonzozzák szeretetünket!

Tóthné Horváth Varga Anikó

*Az Úr az én pásztorom, nem szenvedek hiányt,
zöldellő réteken legeltet.*

A nyugalom vizéhez terel és felüdíti lelkemet.

Az igaz úton vezérel, nevéhez híven.

*Ha sötét völgyben járok is, nem félek a bajtól,
hisz te velem vagy.*

Botod, pásztorbotod biztonságot ad.

*Számomra asztalt terítettél,
ellenségeimnek szeme láttára.*

*Fejemet megkentéd olajjal,
s a poharam színültig töltötted.*

*Kegyelmed és jóságod vezet életemnek minden
napján, s az Úr házában lakhatom örök időken át.*

22. zsoltár

SZENTEK SZOBRAI, KERESZTEK

Örvendetes módon az elmúlt időszakban sorban újultak meg, kaptak méltó környezetet a Csongrádon és környékén található szobrok és keresztek. Összeállításunkban ezeket a változásokat mutatjuk be az Olvasóknak.

A 2020. február 5-i vihar kitörte homokkő talapzatából az öntöttvasból készült **Györfösi keresztet** a körforgalomnál. Az 1782-1785 között készült katonai felmérés térképe már jelöl itt egy útmenti keresztet. 1903-ból való hír, hogy az itt lévő kereszthez egy táblát helyeztek, melyen felirattal jelzik, hogy itt lesz a tervezett Duna-Tisza csatorna torkolata. Ezt a keresztet az 1919-ben hazánkat megszálló román katonák felrobbantották. Az 1920-as évek elején Palásti György temetkezési vállalkozó újjáépíttette, és a mai formájában út menti és város szélét jelző keresztként állt egy kis dombon.

2017-ben egy csatornafektetéskor megbolygatták a kereszt alapját magába foglaló dombot. Ezen munkavégzés után megdőlt az alap és a talapzat, majd a vihar hatására kitört a vaskereszt a homokkő kehelyből. A helyreállításhoz szükséges engedélyek beszerzése után új alap épült, majd így került helyére a kijavított talapzatba a kereszt.

A szentelési szertartást szeptember 11-én Tótsi Bálint plébános atya, Kovács János nyugállományú tábori lelkész és Túri Kis István paptestvérünk közösen végezték a megjelent hívek és érdeklődők jelenlétében. A helyreállításban önzetlenül dolgozókat plébániánk egy szerény ebédre vendégül látta templomunk kertjében.

A **Szent Család szoborcsoport** a szőlők között, a Mária úton található egy útkeresztveződésben. Széleskörű összefogással 2016-ban került felújításra, a környezete pedig rendezésre.

A szobrok festése nem bizonyult tartósnak, így ebben az évben újra kellett festeni az itt található haranglábbal együtt. A szoborcsoport gondnoka Szabó László és családja.

A **Kisréti kereszt** is újjá lett varázsolva a nyáron. Az Aranyszigetet összekötő bőrhíd kisréti oldalán álló keresztet és környezetét Makai Pálné Erzsébet és férje önzetlen munkával rendbe tette.

A mindent beborító borostyánt visszavágták, majd újrafestették a keresztet, a korpuszt és a talapzatot, ezáltal a felírat látható, olvasható lett.

A Kétmető út végén, az egykori **Csukás parti iskola előtt álló fakereszt** pár éve kidőlt. A környéken gazdálkodó Koncz József és családja úgy gondolta, hogy méltatlan ez az állapot. A Felgyői Önkormányzat támogatásával akácfa oszlopból keresztfát vágattak, összeácsolták, lefestették, majd felállították az eredeti helyére.

A cserkészek az őszi szünetben kitakarították a suhákkal erősen benőtt **Öregtemetői keresztet**, mely így Halottak napjára körbejárható lett.

Györkös Rezsőné Rózsa, aki hívó közösségünk aktív tagja, **pénzügyi alapot** hozott létre a Szent József Plébánia körzetéhez tartozó szakrális kisépítmények állagának megőrzésére.

Köszönet az építmények gondozóinak, felújítóinak és az anyagi támogatást biztosítók nagylelkű önzetlenségéért!

Nyilvántartás készült a Csongrád város közterületén található szakrális kisépítményekről. Varga Júlia Csongrád városi főépítész felkérésére összeírásra kerültek a csongrádi keresztek, szentek szobrai, harangok. A feltérképezésük része a megtalálási helyük, a fellelhető történetük, a jelenlegi állapotuk, illetve javaslat készült a védetté nyilvánítással, javítással és környezet rendezéssel kapcsolatban.

HÚSZ ÉVES A BOKROSI SZENT LÁSZLÓ TEMPLOM

A húsz évvel ezelőtt felszentelt templom búcsúja június 27-én, vasárnap volt. Az ünnepi szentmisét Turi Kis István atya mutatta be, aki szentbeszédében megemlékezett a „Homoki kápolnáról”, az első bokrosi templomról és az új templom felépítéséig tartó időkről. A szentmise szentségi áldással zárult, melyet a templom kertjében agapé követett.

ORBÁN BÚCSÚ A SZŐLŐK KÖZÖTT

Ez évben május 22-én, szombaton délelőtt tartottuk meg a Szent Orbán szobornál a hagyományos búcsút. Turi Kis István atya szentbeszédében szólt Szent Orbánról, akihez a szőlő és bortermelők, mint védőszentjükhöz sűrűn imádkoztak. Arra kérték, hogy védje meg őket az Orbán nap körüli fagyoktól, így remélték jó termést. A szobor környéke benépesült az 1950-ig megtartott éves búcsúk alkalmával. A mostanin is elkelt volna néhány sátor, mert a mise kezdetére a sűrű felhőkből záporosó kerekedett, így esernyők alá bújva lett megtartva a szabadtéri szertartás.

A szentmise végére elvonultak az esőfelhők, István atya pedig megáldotta Gyovai Gáspár helyi gazda borkóstolásra felajánlott borát.

A beszámolókat összeállította: Révész József

TALÁLKOZÁS „PÁL FERIVEL”

Pál Ferenc atya neve fogalommal vált az utóbbi két évtizedben. Így lett „Pálferi”. Őt hallgatni öröm, feltöltődés, kikapcsolódás. Előadásai gondolatébresztők, útmutatók a résztvevők számára.

A közelmúltban két alkalommal is lehetőségünk volt őt meghallgatni, Szentesen és Csongrádon is.

„Hogyan segítsünk magunknak és másoknak” címmel tartott előadást Pál Ferenc atya október 19-én este Szentesen a Tóth József Színházban. Még sosem vettem részt a bemutatóján, így meglepődtem, mekkora energiával adta át a közönségnek a mondanivalóját.

Az előadás arról szólt, hogy mennyi minden kell ahhoz, hogy az ember tudjon másoknak segíteni. Az első, hogy akarjunk segíteni másokon – azaz a segíteni akarás felülmúlja a bennünk lévő félelmet. Mindenki előtt ott áll a lehetőség, hogy segítsen, de nem mindenki teszi meg az ehhez szükséges lépéseket. Másodszor, fontos az emberségünk, hogy bele tudjuk magunkat érezni a mások helyzetébe, nehézségeibe. Végül lényeges szempont a szakértői tudás, azaz fel tudjuk ismerni, hogy embertársunk bajban van és hogy megfelelő segítségre szorul.

Felvázolta, hogy vannak olyan élethelyzetek, amikor mi magunk is bajban vagyunk, ekkor érdemes először a saját problémánkat megoldani, csak utána próbáljuk „megmenteni” a másikat. Illetve előfordul, amikor szavakkal nem tud mit mondani az ember – ilyenkor az is segítség, ha csendben vagyunk együtt és meghallgatjuk a bajba jutott embertársunkat.

A csongrádi előadás a „Hogyan válhat erőforrássá a múlt, hogyan alakítható szabadon a jövő?” címmel került megrendezésre november 9-én a Művelődési Központ és Városi Galéria dísztermében.

Megtudhattuk, hogy a jelenünket milyen nagymértékben befolyásolják a múltbeli események, az, hogy hogyan reagálunk egy adott helyzetben, tudatosan alakítható.

A titok egyik nyitja az emlékeink feldolgozásában rejlik. Ahhoz, hogy pozitív kapaszkodót találjunk a történeteinkben, csak saját magunkra van szükségünk, nem kell hozzá másik ember. Ha megtaláljuk a pozitív csúcspontokat életünk eseményeiben, átértelmezzük dolgainkat, hogy jó végkicsengést kapjanak, már megteremtettük az alapját a jelenképünknek.

A történeteinket fenn is kell tartanunk, újra átélünk őket, ezáltal nem fakulnak egyszerű sztorikká. Így válhat erőforrásunkká a múlt a jelenben.

fotó: www.szentesimozaik.hu

Nagyon fontos kulcspont a jövővel kapcsolatban a céljaink megfogalmazása.

Azok vannak jól, akiknek vannak hosszútávú céljaik. Ezek a célok lehetnek magunkra vonatkozóak, de még jobb, ha magunkon túlmutatóak, nagyobb célt, nagyobb eszmét szolgálnak. Fontos tényező még, hogy ne nagyok akarjunk lenni, hanem kicsiként nagyot tenni.

Pál Feri atya az előadását érdekes és meghatározó, a saját mentálhigiénés szakemberként és papként megélt élethelyzeteiből hozott példákkal színesítette, és mindenkit megérintett a mondanivalója.

Seresné dr. Terjék Aranka és Kovács Zoltánné

„De sokszor hallottam már azt a mondatot, hogy a jelenben kell élni, és felesleges a múlttal foglalkozni! Amikor valaki azt mondja, hogy értelmetlen a múlttal foglalkozni, hiszen azt már nem lehet megváltoztatni, nagy precizitással fejezi ki, hogy azt gondolja: az segítene rajta, ha a múltat megváltoztathatná. Azt hiszi, a múlttal kapcsolatos egyetlen lehetősége az volna, ha azt meg nem történte tehetné vagy átírhatná, és mivel ez lehetetlen, nincs dolga ezzel. A sejtjeink azonban őrzik a múltunkat, így az hatást gyakorol a jelenünkre. Ezért éppen annyira érdemes a múlttal foglalkozni, azt feldolgozni, elrendezni, amennyire a jelen szempontjából szükségünk van rá. A múltat pontosan azért kell helyére tenni, hogy a jelenben élhessünk.”

(Pál Ferenc atya)

EGYHÁZKÖZSÉGI NAP

A már hagyományosnak számító Egyházközségi Napot minden év őszén rendezi meg a Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület. Az idei eseményre október 16-án került sor a plébánia kertjében.

A környéken járva már kora délelőtt ínycsiklandó illatok jelezték a finom étel készítését.

Ebédidőre összegyűltek a közös időtöltést választó hívek. Jó érzés volt látni, hogy mindenki igyekezett hozzájárulni az összejövétel sikeréhez munkájával vagy süteménnyel. Az ízletes pörkölt és a felajánlott édességek, innivaló elfogyasztása mellett alkalom nyílt kötetlen beszélgetésre, együttlétre, a gyerekeknek közös játékokra. Az utóbbi hónapokban felértékelődtek a közösségi találkozási alkalmak, az emberi kapcsolatok, ezért kiemelten jelentősége van a már meglévő hagyományok ápolásának.

A kora délután hamar eljött, mindannyian jóleső érzéssel, élménnyel telt szívvel indulhattunk haza. Köszönjük, hogy ismét együtt lehettünk, és remélhetőleg jövőre hasonlóképpen lehetőségünk lesz együtt tölteni az Egyházközségi Napját.

IMA A HÚROKON KONCERT

Az idei Ars Sacra fesztivál programjaként a Tari László Múzeum szervezésében IMA A HÚROKON címmel a Nagyboldogasszony Plébánia zenekarának koncertjét hallgathattuk meg szeptember 3-án délután.

A kora őszi napsütésben megtelt a múzeum udvara kicsikkel és nagyokkal, szíveink pedig Isten dicséretével és örömeivel.

Miért is van az, hogy a színvonalas zene és ének, az azokat összekötő kommentár ilyen eredményesen közvetíti felénk Isten szeretetét? Ahogyan a művészetek természete, hogy megnyitja a szíveket a transzcendens felé, ugyanúgy az Isten dicsőítése, tetteinek magasztalása megnyitja lelkünket a személyes kapcsolatra, az Ő akaratának elfogadására. Egyben tanúságot tesz Isten országának elérkezéséről, hirdeti, hogy köztünk él az Úr. Már a zsoltáros is erről tesz tanúságot a 105. zsoltárban:

„Áldjátok az Urat, hívjátok segítségül nevét,
hirdessétek a nemzetek közt műveit!
Énekeljete és zengjete zsoltárt neki,
beszéljete el minden csodatettét.
Dicsekedjete szent nevével,
örvendezzen azoknak a szíve,
akik az Urat keresik.
Keressétek az Urat és erejét,
keressétek szüntelenül arcát.”

Köszönjük a zenekar minden egyes tagjának, hogy művészetükkel és hitükkel segítettek abban, hogy megérintse lelkünket a Szentlélek kegyelme! Arról, hogy ez megtörtént, nincs kétségem, hiszen az örömkönnyeiktől párás szemek és a hangos együtt éneklés is erről tettek tanúságot!

Tóthné Horváth Varga Anikó

NYÁRI HITTANOS NAPKÖZIS TÁBOR A SZENTHÁROMSÁGRÓL

A csongrádi hittanosoknak meghirdetett nyári napközis tábor június 21-től 25-ig tartottuk a Nagyboldogasszony Plébánián.

Mivel senkit sem szerettünk volna elutasítani, mind a 76 gyerek jelentkezését elfogadtuk. Ez nagy kihívás elé állított minket, mivel csak két hitoktató tudott részt venni a munkában, és a plébánia is kicsinek bizonyult ekkora létszámhoz. Nagy köszönet illeti Dr. Körösi Tibor igazgató urat és a Nagyboldogasszony Katolikus Általános Iskola tanárait, akik segítő kezet nyújtottak.

A pedagógusok egész héten felváltva segítettek a programokba, amelyeket könnyebben le tudtuk bonyolítani azáltal, hogy az iskola udvara, tantermei és az ebédlője is a rendelkezésünkre állt. Több szülő és az ifjúsági hittancsoport tagjai is keményen részt vállaltak a munkából. Ennek az igazi önzetlen, spontán összefogásnak köszönhető, hogy a tábor zavartalanul lezajlott, és a gyerekek igazán jól érezhették magukat.

Kecskés László és Szijártó Barabás vezetésével változatos programokban volt részük a gyerekeknek. Minden nap áhítattal kezdődött. Az idei tábor témája a Szentháromság, az Atya, a Fiú és a Szentlélek egysége és személyeinek megismerése volt. Évről évre nagyon jó az a tapasztalat, hogy ez a reggeli imádsággal összekötött tanítás mennyire meghatározza a tábor légkörét és minden napnak lelki tartalmat ad.

A napi reggeli áhítat után sokféle foglalkozás, közösségi játékok, tánctanulás, csapatversenyek, biblikus foglalkozások és bibliai rajzfilmek vártak a gyerekekre, de volt gyalogos, vagy biciklis kirándulás is. Az egyik nap a Szent Rókus-templommal ismerkedtek a gyerekek, majd

a kertben számháborúztak. Másnap kirándultunk a Family Farmra, ahol az állatsimogatás és lovaglás mellett a középkori várjátékokat is kipróbálhattuk. Ezek mellett volt kézműveskedés, vetélkedő, sportolási lehetőség, de népszerű volt az a program is, amikor a nagytemplom eddig még nem ismert zezugait nézhették meg a gyerekek.

A tábor utolsó napjának délutánján a hittanosok egy kis bemutatót tartottak a szülőknek és az arra járóknak. Egy flashmob (villámgyülekezet) szerű táncot adtak elő az „Én Istenem” című dalra. Ennél jobban nem is zárulhatott volna a hét. A nagy meleg ellenére nem csak a szervezőknek, de a gyerekeknek is nagy élmény volt az egy hetes együttlét.

Bodorné Ternai Sára és Kecskés László hitoktatók

AZ ÉN ISTENEM

*Az én Istenem erős, hatalmas Isten
Nincs olyan, mit Ő nem tehet.*

*Egyetlen szavával alkotta meg
Az eget, a földet, a tengereket.*

*Özönvízben a világ elmerült,
De Noé és családja megmenekült.*

*Népét vezette a tengeren át,
És Dáviddal nem bírt a nagy Góliát.*

*Ezek a csodák mind Őt hirdetik,
De ha nem hinnéd, elmondom neked megint:*

*Az én Istenem erős, hatalmas Isten
Nincs olyan, mit Ő nem tehet.*

*Bűnösök voltunk, de eljött hozzánk,
Áldott és gyógyított, amerre járt.*

*Itt élt közöttünk és velünk lakott,
Bűneinkért büntetést Ő kapott.*

*Feltámadt értünk Húsvét reggelén,
Felment a Mennybe, onnan visszatér.*

*Ezek a csodák mind Őt hirdetik,
De ha nem hinnéd, elmondom neked megint:*

*Az én Istenem erős, hatalmas Isten
Nincs olyan, mit Ő nem tehet.*

*Ő az Atya, Ő a Fiú, Szent Szellem,
Egy meg egy meg egy az Egy.*

*Az én Istenem erős, hatalmas Isten
Nincs olyan, mit Ő nem tehet.*

(Amerikai gyerekdal)

ADVENTI KOSZORÚKÉSZÍTÉS

November 27-én a karácsonyt megelőző időszak szimbólumának elkészítésére gyűltek össze kicsik és nagyok a Nagyboldogasszony Plébánián. A koszorúkészítés már hagyománynak számít az egyházközségeink életében, elmondhatjuk, hogy a családok évről-évre élnek a lehetőséggel, hogy cseperedő gyermekeikkel közösen alkossanak.

A kézműves délelőtti során az adventi koszorúk mellett más díszeket és igekártyákat is lehetett készíteni a hitoktatók segítségével. Sok dolgos kéz gazdája merült el az alkotásban a plébánia előtt kihelyezett asztalnál és bent az épületben is. A szorgos munka közben a szívekben is megindulhatott a készülődés, ráhangolódás az Úr eljövetelét megelőző időszakra. Ebben segített a templomi összejövetel is, ahol felhangzottak a jól ismert adventi énekek, először ebben az évben és Plébános atya megáldotta a koszorúkat.

Bízunk benne, hogy a szép koszorúk sok otthonban lesznek a meghitt családi készülődés, közös éneklés és ima tanúi, és a fellobbanó gyertyák lángja hirdetheti a Megváltó közeledtét.

Az oldalt összeállította: Kovács Zoltánné

„ORVOSMISSZIÓK JÉZUS-IMÁVAL”

Augusztus 1-én templomunk vendége volt dr. Csókay András idegsebész főorvos, aki rögtön a szentmise után a fenti címmel tartott előadást.

Megérkezése nem volt zökkenőmentes, a Covid járvány miatt ugyanis körülbelül négyszer-ötször módosítottuk az előadás időpontját, de a főorvos úr az első ígéretéhez híven mindig igyekezett időt szánni ránk. Végül idén nyáron egy verőfényes napon köszönthettük őt.

Mindannyiunk lelki életére nagy hatással lehetnek a szavai: a megtérése, a feleségének a megbocsátásról elmondott gondolatai, az orvosi munkában megtapasztalt Isteni támogatás megvallása. Világszerte ismeretesek Csókay András szakmai sikerei, az általa felfedezett és sikerrel alkalmazott idegsebészeti technikák, és a bangladesi sziámi ikrek szétválasztó műtété. Továbbra is azt vallja, hogy Jézus támogatásával érhet el ezeket, és az ima folyamatos gyakorlására a sikerek után is szükség van. Az egyszerűségét az is jól mutatja, hogy mielőtt elkezdődött az előadás megbeszéltük, hogy én fogom bemutatni őt, akkor odasúgta „De én nem vagyok ám professzor, csak főorvos”.

Beszéde közben a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus jelentőségét is hangsúlyozta, és meghívott bennünket az azóta már sikerrel lezárult budapesti rendezvényre.

Sajnos az előadás után beszélgetésre nem sok ideje maradt, de így is élményt nyújtott számunkra a jelenléte, könyveit pedig azóta is forgathatja sok érdeklődő.

dr. Závogyi Zsuzsanna

A KÖZGYÓNÁS NEM ELÉG...

„A lelkiatya válaszol” a Keresztény Élet Portál legnépszerűbb rovata, melyben az olvasók választ kapnak hit- és életbeli kérdéseikre. Az egyik ilyen kérdést és Erdődy Imre (1927-2005) egykori sajtóvámosi plébános válaszát közöljük az alábbiakban.

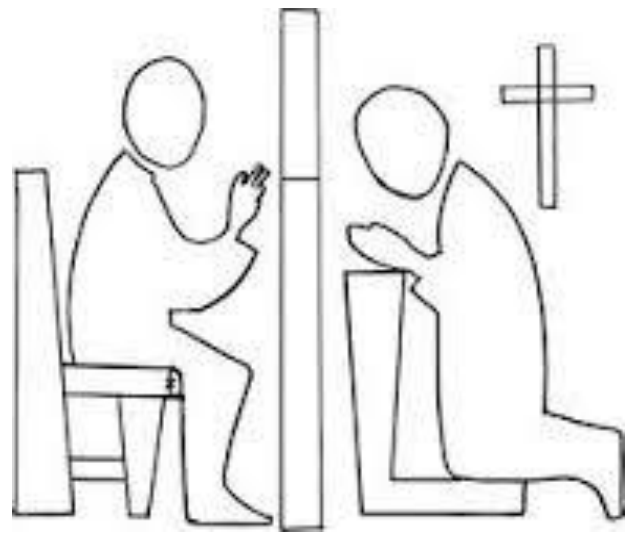
Kérdés: Rendszeres templomba járó vagyok. Sokszor foglalkoztat a kérdés, hogy miért kell gyónnom, amikor a mise alatt közösen megbánjuk bűneinket.

Válasz: Nagyon jó, hogy felteszi ezt a kérdést. Világméretű probléma, hogy a hívek nem gyónnak, mégis szentáldozáshoz járulnak. Úgy látszik, már Szent Pál idejében is akadt baj bőven ilyen vonatkozásban, azért írja: „Aki méltatlanul eszi a kenyeret, vagy issza az Úr kelyhét, az Úr teste és vére ellen vét. Tehát vizsgálja meg magát mindenki, s csak úgy egyék a kenyérből és igyék a kehelyből, mert aki csak eszik és iszik anélkül, hogy megkülönböztetné az Úr testét, saját ítéletét eszi és issza” (1Kor 11,27-29). Tehát csak tiszta lélekkel szabad megáldozni.

A bocsánatos bűnöket valóban nem kell feltétlenül meggyónni, azoktól megszabadulunk őszinte bűnbánat által is. A szentmise elején ezeket a gyarlóságainkat törli el a közgyónás és a pap imája: Irgalmazzon nekünk a mindenható Isten... De a súlyos, halálos bűnökkel nem így áll a dolog. „Az egyéni és teljes bűnmegvallás és a feloldozás az egyetlen rendes mód, ahogyan a súlyos bűnéről tudó hívő Istennel és az Egyházzal kiengesztelődhet” – így szól az Egyházi Törvénykönyv 960. kánonja. Ennek megfelelően nagyon komolyan figyelmeztet az Egyház, pedig ő a mértékadó erkölcsi kérdésekben, nem az emberi hiedelmek: „Aki tudatában van súlyos bűnének, előzetes szentségi gyónás nélkül az Úr testét ne vegye magához” (916. k.). Tehát, szentségtörést követ el, aki súlyos bűn állapotában áldozik.

Annak is, aki nem vesztette el a megszentelő kegyelmet, ajánlatos havonta, kéthavonta gyónni, hogy a feloldozás által erősítő kegyelmet és lelki vezetést kapjon. Nagyon gyanús különben is annak az embernek a lelkiállapota, aki annyira húzódozik a szentgyónástól. Valahogy annak a buzgó szentáldozását is megkérdőjelezném. Ugyancsak az Egyházi Törvénykönyv kívánja: „A Krisztus-hívők nagy áhítattal és gyakran vegyék magukhoz ezt a szentséget” (898. k.). Van itt bizonyos ellentmondás, amit mindenkinek magának kell

megoldania. Az a nagy áhítat azt jelenti, amit úgy szoktak kifejezni, hogy még az angyalok sem méltók igazán arra, hogy az Úr Jézussal ily bensőségesen egyesüljenek. Ez egy félelmetes szentség! Szinte riadozik az ember, hogy magához merje-e venni? Ezeknek az érzéseknek bennünk kell lenni a hittel, szeretettel, vágyakozással együtt. Nem lehet csak úgy, közömbös lelkülettel áldozni még halálos bűn nélküli, tiszta lélekkel sem. Utána pedig hálát kell adni, bele kell merülni ennek a szentségnek nagyszerűségébe és mélységébe. Ettől függ gyümölcse, hatása. Mert ez elmarad, azért „sokan gyöngék és betegek közületek” – írja Szent Pál (1Kor 11,30).

Ugyanakkor Jézus a mindennapi kenyér, aki nélkül nem lehet élni, akivel a szeretetközösség az áldozásban valósul meg.

Tehát az lenne az álma, kívánsága az Úr Jézusnak, ha mindenki áldozna, aki részt vesz a szentmisén. Enélkül csak félig voltunk a szentmiseáldozaton. Igazi hívő közösségnél a szentáldozásra figyelmeztető negyedik csengőszónál üres marad a templom szinte összes padja. Olyan szép, imponáló, amikor megmozdul az oltár elé az egész templom. Olyan jó, amikor az áldozók nagy száma miatt engedélyt kell kérni érsek atyántól, hogy erre alkalmas és kiválasztott világi hívő is áldoztasson, különben a hívek nem győznék kívánni a szentmise végét. Nem szabad tőlük idegenkedni, Jézus a lényeg, akit nyújt nekünk.

A pap nem válogathatja meg, kit áldoztat, legtöbbször azt sem tudja, ki áll előtte, annyira figyelnie kell. Legalábbis nekem ez a legnehezebb, legfárasztóbb a papi életben. De a világ joggal figyeli, hogyan él a gyakori vagy napi áldozó!

forrás: keresztényelet.hu

„OTTHONOM LESZ AZ ISTEN HÁZA, MINDÖRÖKKÉ SZÜNET NÉLKÜL.”

(Zsolt 22,6)

„Vele együtt hittünk, hinni akartunk a csodában. Reménykedtünk, imádkoztunk a gyógyulásáért, hogy minél tovább köztünk maradjon, de ennyi időt adott neki az Úr. Fekete Imre, lapunk főszerkesztője 2011. augusztus 12-én örökre elment. Mindössze 57 évet élhetett.”

Ezzel a megdöbbentő és felfoghatatlan hírrel kezdtük nekrológunkat 10 évvel ezelőtti lapszámunkban.

Fekete Imre halálával szegényebb lett egyházunk, hiszen Plébániánk világi elnökeként, Harang-Szó újságunk szerkesztőjeként és a Ferences Hagyományokért Egyesület megalapítója, majd vezetőjeként mindig nagy-nagy lelkesedéssel dolgozott, szervezett, tervezett, segített, a közösségért rengeteget fáradozott. Sok-sok szép programot, élményt köszönhetünk neki, hiányát ma is érzik egyházunk hívei. Hiányoznak ötletei, biztatása, segítőkészsége, derűs, jó szándékú jelenléte.

Mi, itt maradottak igyekszünk példáját követni, terveit megvalósítani, az átvett feladatokat ugyanolyan önzetlenül elvégezni, a munkákat ugyanúgy folytatni, mint ahogyan azt Imre testvérünk is tette volna.

Az egy évtizeddel ezelőtti megemlékezés záró soraival köszönünk el Tőle:

„Kedves Imre! Köszönjük a Teremtőnek, hogy itt voltál köztünk! Isten Veled! Nyugodj olyan békében, amilyen szeretettel fogjuk emlékedet őrizni mi, akik szerettünk és becsültünk. Mindig hálás szívvel gondunk Rád.”

NEM MÚLNAK EL ŐK, KIK SZÍVÜNKBE ÉLNEK...

Október utolsó vasárnapján halottak napi megemlékezést tartottak a temető ravatalozója előtt. A szentmisét Tótsi Bálint plébános mutatta be, aki a „szent három nap” történéseit: Jézus szenvedését, halálát és feltámadását idézte fel. „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet!” (Lk 23,46), ezek voltak Jézus halála előtti utolsó szavai.

Kérjük az Atyát, hogy a temetőben nyugvó szeretteink lelkét vegye kezébe, de vezesse a mi életünket, cselekedeteinket is.

A szentmise végén Bálint atya felolvasta Kun Magdolna *Halk ima* című versét.

*Ma anyámért és apámért mondok halk imát.
Abba sűgom könny hullatva a szeretet szavát,
hogy odafenn is érezzék, ott se feledjék,
őrizem még szíveiknek édes melegét.*

*Halk sóhajú imáim mind az égbe szállnak,
ott adnak majd hangot a szeretet szavának,
mely elmeséli nekik, hogy nincs oly távolság,
amin a szív üzenete ne hatolna át.*

*Ma anyámért és apámért mondok halk imát,
abba rejtem köszönetként a gyermeki hálát,
mely elmondja helyettem, hogy ők voltak nekem
azok kiket mindenkinél jobban szerettem.*

Albrecht Dürer rajza: Imádkozó kezek
Az oldalt összeállította: Túrinné Nádudvari Mária

KÖSZÖNET

TÚRINÉ NÁDUDVARI MÁRIÁNAK,
A HARANG-SZÓ FŐSZERKESZTŐJÉNEK

A piroskavárosi születésű, házasságkötéséig itt lakó Máriát 2009-nyarán hívta meg Fekete Imre külső munkatársnak. A 2009. októberi szám megjelenését már szerkesztőként segítette. 2014. karácsonyától főszerkesztőként szerkesztette önzetlenül, példás pontossággal, precizitással és alázattal a lapot 2020. karácsonyáig. Minden jelentős plébániai eseményről krónikaszerűen írt, tudósított. Az évente megrendezett Sajtóapostolok találkozásán részt vett.

Az Egyházközség nevében hálásan köszönöm az odaadó, önzetlen munkáját, amellyel Isten Igéjét továbbította nyomtatott formában is, és kérem, hogy a továbbiakban is, lehetőségeihez mérten segítse háttérből az új szerkesztő tevékenységét.

Topsi Bálint plébános

Kedves Marika!

Az együtt töltött idő alatt számtalan élmény, esemény, közös munka emlékét szereztük meg együtt. Hálás szívvel köszönjük a kitartásodat, szeretetedet, halk szavú, lényegre törő iránymutatásodat.

Nagyszerű volt együtt megvitatni különböző témákat, megoldani felmerülő problémákat, együtt szervezni, tervezni, nevetni.

Éleslátásodra, bölcsességedre, tapasztalatodra a továbbiakban is mindenképp számítunk! *Társaid*

TEMPLOMKERTI MUNKÁLATOK

Ebben az évben is jelentős munkálatok folytak a templomkertben. A kivitelezésüket nagyban segíti, hogy önkénteseink szorgos, dolgos kezeikkel segítik a közösséget előrevivő feladatok teljesítését.

Vizesblokkot építünk híveink anyagi támogatásából, amelyhez a vízvezetékcsövet, és a szennyvíz elvezetéséhez a lefolyócsövet lefektettünk. A vizesblokk alapozása és a falak felépítése volt az erre évre jutó feladat. A befejezés szakipari munkái tetőépítés, járólapok és csempék felrakása, vízvezeték szerelés és villanszerelés lesznek.

A tetőépítés függ a templom külső festésének munkájától. Templomunk részesül abból a pályázati forrásból, amely lehetőséget biztosít a templom külső festésére, illetve oldalfalak talajvíz elleni szigetelésére.

A másik templomkerti építkezés - a fedett közösségi tér megnagyobbítása - már befejezés előtt áll. Megtörtént a térbetonozás, és a tetőépítés is elkészülhet decemberben.

Köszönet az építőknek önzetlen munkájukért!

A bokrosi Szent László-templom ereszcatornájának szakszerűtlen kivitelezése sok bosszúságot és kárt okozott esőzések alkalmával. Szakemberekkel, áccsal és bádoggal konzultálva a legsürgetőbb feladatnak a lefolyó csatorna csöveinek cseréje bizonyult.

Híveink adományai és az Önkormányzat támogató hozzájárulásával tavasszal megtörtént a lefolyócsövek cseréje. Az őszi folyamán Drozdik Jánosné Juliska néni közreműködésével unokája, Drozdik Tamás kitakarította az összegyűlt faleveleket az ereszcatornából.

Köszönjük az adományozók nagylelkű segítségét és a karbantartási munkát!

MIKULÁS, MIKULÁS, KEDVES MIKULÁS...

A hagyományokhoz híven, december 5-én ismét ellátogatott templomunkba Szent Miklós képviselője. A gyerekek izgatottan várták, Mikulás kedves szavaira dalra is fakadtak. Végül a puttonyból előkerült az ajándék is, nagy örömet okozva egyházközségünk legfiatalabb tagjainak.

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁSOK

Az adventi időszakban minden vasárnap megszentelésre kerül a következő, meggyújtásra váró gyertya. A szertartás ünnepélyesebbé tételében a gyerekek is közreműködnek énekkel, verssel, felolvasással. Szolgálatukkal nemcsak színebbé teszik a szentmisét, de nagy örömet szereznek a hallgatóságuknak is.

„Advent! Csend van.
Nincs hang, csak lélek-beszéd.
Adventi csendben
Lehullok Uram eléd.”

(Ürögdi Ferenc: Adventi csendben)

ELHUNYT POZSÁR FERENC

Városunk ünnepesein, megemlékezésein láthattuk Őt, hallgathattuk felolvasásait, szavalatait. Mindig maximálisan felkészült, pontos és művészi előadást kaptunk Tőle. Nálunk, Piroskavárosban a Versmondók Köre előadásai alkalmával fordult meg, de emlékezetes alakítást nyújtott a Páter Király Kelemen “Naplóm 1944-1947” című könyvének templomunkban történt bemutatóján.

UJSZÁSZI ANTAL TAMÁS EMLÉKÉRE

Fiatalon, tragikus hirtelenséggel 18 éves korában elhunyt ministránsunk, cserkészünk, akire minden megmozduláson, munkában, ünnepségen lehetett számolni. Önként jelentkezett, vagy kérésre készségesen vállalt feladatokat: legyen az téglapucolás, toronyóra beállítás, keresztfelújítás, takarítás, templomi szolgálat, a Passióban való szereplés stb. Vidám, segítőkész testvérünk hiányzik körünkől.

Mindkét elhunyt hívőnk emlékét kegyelettel
őrizzük. Nyugodjanak békében!

Az oldalt összeállította: Révész József

ANYAKÖNYVI HÍREK

KERESZTELES

2021. április 4.

Pulya Leila Dorina

Szijártó - Benke Blanka

2021. április 25.

Pálincás - Juhász Mihály

2021. május 2.

Győri Odett

2021. május 9.

Varga - Dudás Balázs András

2021. június 6.

Horga Bence József

2021. július 31.

Justin Szonja Olívia
Vigh Nara

2021. május 16.

Horváth Zoltán Ármin

Lovas Nóra

2021. május 30.

Oravecz Amina és Fehér Olivér

Fodor Benett

2021. június 13.

Gyurkó Dániel

2021. szeptember 5.

Kolompár Leonárd
Szántai Nándor

2021. június 13.

Jeremiás Flóra

2021. június 27.

Csikos Emma és Tóth Zente

2021. július 4.

Molnár-Farkas Károly Zsolt

2021. július 11.

Kiss Dávid József és
Kiss Gábor Márk

Tari Enikő

2021. július 25.

Arató Zsolt Miklós

2021. augusztus 15.

Lévai Robin

2021. szeptember 12.

Csík Olívia

Bokros, 2021. november 14.

Miszori Bence Zoltán és
Miszori Marcell

2021. november 14.

Rostás Matteo Sándor

2021. november 14.

Szabó Ákos

2021. november 21.

Malik Bejke Luca

2021. december 5.

Kovács Nolen Nimród

HÁZASSÁGKÖTÉS

2021. május 8.

Lantos János és Túri Kis Gizella

2021. május 29.

Lele János és Terjék Erika

2021. június 12.

Surányi Lajos és Szikora Erika

2021. július 17.

Kemény Dávid és Juhász Kitti

ELHUNYTJAINK

- +Vass János
- +Mezei Mihályné szül: Gulyás Anna
- +Bori Mihályné szül: Farkas Mária
- +Fái András
- +Sarusi Kis Istvánné szül: Bertus Mária
- +Sütő Mátyásné szül: Horváth Mária
- +Lovas Imréné szül: Galgóczi Erzsébet
- +Bus Imréné szül: Gyenes Veronika
- +Benkó Istvánné szül: Győri Mária
- +Kállai Károly
- +Kovács Lajos Márton
- +Stengl György
- +Buduczki Imréné szül: Patai Ilona
- +Bercsényi Béláné szül: Deák Etelka
- +Szabó János Istvánné szül: Détári Erzsébet
- +Seres József Csaba
- +Rácz István
- +Széll József Attila
- +Lovas József Pál
- +Csarnó Béla József
- +Szalkai-Szabó Jánosné szül: Juhász Erzsébet
- +Surányi Istvánné szül: Kapás Erzsébet
- +Varga László
- +Juhász Lászlóné szül: Bori Mária
- +Horváth Zoltánné szül: Kolompár Anna
- +Sarusi-Kis Ferenc
- +Demeter István
- +Bódi István
- +Sárosi Rezsőné szül: Kádár Erzsébet
- +Budai Jánosné szül: Fűri Julianna
- +Dragon Mihályné szül: Milovanovics Olga
- +Csobán Zoltán Lajos
- +Konkoly Gyuláné szül: Donka Rozália
- +László-Kókai Istvánné szül: Cserni Berta
- +Kátai-Benedek Zénó Győző
- +Bodor István
- +Szalkai-Szabó Józsefné szül: Tóth Margit
- +Nagy Istvánné szül: Szilaj-Varga Piroska
- +Petrován Pálné szül: Angyal Amália
- +Tóth Sándorné szül: Kató Erzsébet
- +Virág István
- +Boda István
- +Paróczai Gergelyné szül: Hegedűs Eszter
- +Pintér Jánosné szül: Tóth Etelka
- +Palásti Ferencné szül: Vajda Anna Márta
- +Dr. Bodor Jánosné szül: Tóth Ilona Terézia
- +Nagy Kovács Istvánné szül: Veres Erzsébet
- +Szólik Istvánné szül: Nagystók Anna
- +Fekete János
- +Bálint Mihályné szül: Lévai-Tóth Julianna
- +Szécsényi László Antalné szül: Pintér Mária
- +Ujszászi Antal Tamás
- +Polyák Mihály
- +Mihály Béla
- +Balog Gergelyné szül: Potrohetz Mária
- +Kádár Imre Ferenc
- +Hidereg János Miklós
- +Szabó Ferenc
- +Nyári Sándor
- +Magony Ferencné szül: Tóth Valéria
- +Domokos Istvánné szül: Urbaniczki Emília
- +Buzás Lászlóné szül: Demény Ilona
- +Balla László
- +Budai János
- +Pataki Mihályné szül: Szabó Johanna
- +Szabó István
- +Puskás József
- +Kiri Mihályné szül: Nagy Anna
- +Mihály Sándor József

SZENTMISÉK RENDJE A CSONGRÁDI PLÉBÁNIÁK TEMPLOMAIBAN ÉS AZOK FÍLIÁIBAN

Szent József templom: Hétfő, Szerda, Péntek, Szombat: 17.00 óra, Vasárnap: 8.30 óra.

Nagyboldogasszony templom: Kedd, Csütörtök, Péntek: 18.00, Vasárnap: 10.00 és 18.00 óra.

Szent Rókus templom: Szombat: 18.00 óra.

Bokros, Szent László templom: Vasárnap: 8.00 óra. **Felgyő, Szent István templom:** Vasárnap: 11.30 óra.

JÓKIVÁNSÁG

Nagy örömmel értesültem, hogy megújult stáb veszi kézbe Harang-Szó újságunk folytatását. Magam részéről a lap újbóli kiadásához erőt, egészséget és kitartást kívánok. Azért is kellene a folytatás, mivel 2022-ben lesz húsz éve, hogy az első szám megjelent. A lap az élet folyamatosságával haladjon együtt. Az újságnak feladata kell, hogy legyen a tájékoztatás, nemcsak az egyházközségben történekről. Utódaink e lapok útján visszatekintést is kaphatnak a régmúltba. *Felföldi Miklós*

ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET, ÉS KEGYELMEKBE GAZDAG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁUNK A KEDVES OLVASÓINKNAK!

A CSONGRÁDI PLÉBÁNIÁK FALINAPTÁRA

2022

Január	Február	Március	Április	Május	Június	Július	Augusztus	Szeptember
1. Szent József (Szombathelyi)	1. Szent József (Szombathelyi)	1. Szent József (Szombathelyi)	1. Szent József (Szombathelyi)	1. Szent József (Szombathelyi)	1. Szent József (Szombathelyi)	1. Szent József (Szombathelyi)	1. Szent József (Szombathelyi)	1. Szent József (Szombathelyi)
2. Szent József (Szombathelyi)	2. Szent József (Szombathelyi)	2. Szent József (Szombathelyi)	2. Szent József (Szombathelyi)	2. Szent József (Szombathelyi)	2. Szent József (Szombathelyi)	2. Szent József (Szombathelyi)	2. Szent József (Szombathelyi)	2. Szent József (Szombathelyi)
3. Szent József (Szombathelyi)	3. Szent József (Szombathelyi)	3. Szent József (Szombathelyi)	3. Szent József (Szombathelyi)	3. Szent József (Szombathelyi)	3. Szent József (Szombathelyi)	3. Szent József (Szombathelyi)	3. Szent József (Szombathelyi)	3. Szent József (Szombathelyi)
4. Szent József (Szombathelyi)	4. Szent József (Szombathelyi)	4. Szent József (Szombathelyi)	4. Szent József (Szombathelyi)	4. Szent József (Szombathelyi)	4. Szent József (Szombathelyi)	4. Szent József (Szombathelyi)	4. Szent József (Szombathelyi)	4. Szent József (Szombathelyi)
5. Szent József (Szombathelyi)	5. Szent József (Szombathelyi)	5. Szent József (Szombathelyi)	5. Szent József (Szombathelyi)	5. Szent József (Szombathelyi)	5. Szent József (Szombathelyi)	5. Szent József (Szombathelyi)	5. Szent József (Szombathelyi)	5. Szent József (Szombathelyi)
6. Szent József (Szombathelyi)	6. Szent József (Szombathelyi)	6. Szent József (Szombathelyi)	6. Szent József (Szombathelyi)	6. Szent József (Szombathelyi)	6. Szent József (Szombathelyi)	6. Szent József (Szombathelyi)	6. Szent József (Szombathelyi)	6. Szent József (Szombathelyi)
7. Szent József (Szombathelyi)	7. Szent József (Szombathelyi)	7. Szent József (Szombathelyi)	7. Szent József (Szombathelyi)	7. Szent József (Szombathelyi)	7. Szent József (Szombathelyi)	7. Szent József (Szombathelyi)	7. Szent József (Szombathelyi)	7. Szent József (Szombathelyi)
8. Szent József (Szombathelyi)	8. Szent József (Szombathelyi)	8. Szent József (Szombathelyi)	8. Szent József (Szombathelyi)	8. Szent József (Szombathelyi)	8. Szent József (Szombathelyi)	8. Szent József (Szombathelyi)	8. Szent József (Szombathelyi)	8. Szent József (Szombathelyi)
9. Szent József (Szombathelyi)	9. Szent József (Szombathelyi)	9. Szent József (Szombathelyi)	9. Szent József (Szombathelyi)	9. Szent József (Szombathelyi)	9. Szent József (Szombathelyi)	9. Szent József (Szombathelyi)	9. Szent József (Szombathelyi)	9. Szent József (Szombathelyi)
10. Szent József (Szombathelyi)	10. Szent József (Szombathelyi)	10. Szent József (Szombathelyi)	10. Szent József (Szombathelyi)	10. Szent József (Szombathelyi)	10. Szent József (Szombathelyi)	10. Szent József (Szombathelyi)	10. Szent József (Szombathelyi)	10. Szent József (Szombathelyi)
11. Szent József (Szombathelyi)	11. Szent József (Szombathelyi)	11. Szent József (Szombathelyi)	11. Szent József (Szombathelyi)	11. Szent József (Szombathelyi)	11. Szent József (Szombathelyi)	11. Szent József (Szombathelyi)	11. Szent József (Szombathelyi)	11. Szent József (Szombathelyi)
12. Szent József (Szombathelyi)	12. Szent József (Szombathelyi)	12. Szent József (Szombathelyi)	12. Szent József (Szombathelyi)	12. Szent József (Szombathelyi)	12. Szent József (Szombathelyi)	12. Szent József (Szombathelyi)	12. Szent József (Szombathelyi)	12. Szent József (Szombathelyi)
13. Szent József (Szombathelyi)	13. Szent József (Szombathelyi)	13. Szent József (Szombathelyi)	13. Szent József (Szombathelyi)	13. Szent József (Szombathelyi)	13. Szent József (Szombathelyi)	13. Szent József (Szombathelyi)	13. Szent József (Szombathelyi)	13. Szent József (Szombathelyi)
14. Szent József (Szombathelyi)	14. Szent József (Szombathelyi)	14. Szent József (Szombathelyi)	14. Szent József (Szombathelyi)	14. Szent József (Szombathelyi)	14. Szent József (Szombathelyi)	14. Szent József (Szombathelyi)	14. Szent József (Szombathelyi)	14. Szent József (Szombathelyi)
15. Szent József (Szombathelyi)	15. Szent József (Szombathelyi)	15. Szent József (Szombathelyi)	15. Szent József (Szombathelyi)	15. Szent József (Szombathelyi)	15. Szent József (Szombathelyi)	15. Szent József (Szombathelyi)	15. Szent József (Szombathelyi)	15. Szent József (Szombathelyi)
16. Szent József (Szombathelyi)	16. Szent József (Szombathelyi)	16. Szent József (Szombathelyi)	16. Szent József (Szombathelyi)	16. Szent József (Szombathelyi)	16. Szent József (Szombathelyi)	16. Szent József (Szombathelyi)	16. Szent József (Szombathelyi)	16. Szent József (Szombathelyi)
17. Szent József (Szombathelyi)	17. Szent József (Szombathelyi)	17. Szent József (Szombathelyi)	17. Szent József (Szombathelyi)	17. Szent József (Szombathelyi)	17. Szent József (Szombathelyi)	17. Szent József (Szombathelyi)	17. Szent József (Szombathelyi)	17. Szent József (Szombathelyi)
18. Szent József (Szombathelyi)	18. Szent József (Szombathelyi)	18. Szent József (Szombathelyi)	18. Szent József (Szombathelyi)	18. Szent József (Szombathelyi)	18. Szent József (Szombathelyi)	18. Szent József (Szombathelyi)	18. Szent József (Szombathelyi)	18. Szent József (Szombathelyi)
19. Szent József (Szombathelyi)	19. Szent József (Szombathelyi)	19. Szent József (Szombathelyi)	19. Szent József (Szombathelyi)	19. Szent József (Szombathelyi)	19. Szent József (Szombathelyi)	19. Szent József (Szombathelyi)	19. Szent József (Szombathelyi)	19. Szent József (Szombathelyi)
20. Szent József (Szombathelyi)	20. Szent József (Szombathelyi)	20. Szent József (Szombathelyi)	20. Szent József (Szombathelyi)	20. Szent József (Szombathelyi)	20. Szent József (Szombathelyi)	20. Szent József (Szombathelyi)	20. Szent József (Szombathelyi)	20. Szent József (Szombathelyi)
21. Szent József (Szombathelyi)	21. Szent József (Szombathelyi)	21. Szent József (Szombathelyi)	21. Szent József (Szombathelyi)	21. Szent József (Szombathelyi)	21. Szent József (Szombathelyi)	21. Szent József (Szombathelyi)	21. Szent József (Szombathelyi)	21. Szent József (Szombathelyi)
22. Szent József (Szombathelyi)	22. Szent József (Szombathelyi)	22. Szent József (Szombathelyi)	22. Szent József (Szombathelyi)	22. Szent József (Szombathelyi)	22. Szent József (Szombathelyi)	22. Szent József (Szombathelyi)	22. Szent József (Szombathelyi)	22. Szent József (Szombathelyi)
23. Szent József (Szombathelyi)	23. Szent József (Szombathelyi)	23. Szent József (Szombathelyi)	23. Szent József (Szombathelyi)	23. Szent József (Szombathelyi)	23. Szent József (Szombathelyi)	23. Szent József (Szombathelyi)	23. Szent József (Szombathelyi)	23. Szent József (Szombathelyi)
24. Szent József (Szombathelyi)	24. Szent József (Szombathelyi)	24. Szent József (Szombathelyi)	24. Szent József (Szombathelyi)	24. Szent József (Szombathelyi)	24. Szent József (Szombathelyi)	24. Szent József (Szombathelyi)	24. Szent József (Szombathelyi)	24. Szent József (Szombathelyi)
25. Szent József (Szombathelyi)	25. Szent József (Szombathelyi)	25. Szent József (Szombathelyi)	25. Szent József (Szombathelyi)	25. Szent József (Szombathelyi)	25. Szent József (Szombathelyi)	25. Szent József (Szombathelyi)	25. Szent József (Szombathelyi)	25. Szent József (Szombathelyi)
26. Szent József (Szombathelyi)	26. Szent József (Szombathelyi)	26. Szent József (Szombathelyi)	26. Szent József (Szombathelyi)	26. Szent József (Szombathelyi)	26. Szent József (Szombathelyi)	26. Szent József (Szombathelyi)	26. Szent József (Szombathelyi)	26. Szent József (Szombathelyi)
27. Szent József (Szombathelyi)	27. Szent József (Szombathelyi)	27. Szent József (Szombathelyi)	27. Szent József (Szombathelyi)	27. Szent József (Szombathelyi)	27. Szent József (Szombathelyi)	27. Szent József (Szombathelyi)	27. Szent József (Szombathelyi)	27. Szent József (Szombathelyi)
28. Szent József (Szombathelyi)	28. Szent József (Szombathelyi)	28. Szent József (Szombathelyi)	28. Szent József (Szombathelyi)	28. Szent József (Szombathelyi)	28. Szent József (Szombathelyi)	28. Szent József (Szombathelyi)	28. Szent József (Szombathelyi)	28. Szent József (Szombathelyi)
29. Szent József (Szombathelyi)	29. Szent József (Szombathelyi)	29. Szent József (Szombathelyi)	29. Szent József (Szombathelyi)	29. Szent József (Szombathelyi)	29. Szent József (Szombathelyi)	29. Szent József (Szombathelyi)	29. Szent József (Szombathelyi)	29. Szent József (Szombathelyi)
30. Szent József (Szombathelyi)	30. Szent József (Szombathelyi)	30. Szent József (Szombathelyi)	30. Szent József (Szombathelyi)	30. Szent József (Szombathelyi)	30. Szent József (Szombathelyi)	30. Szent József (Szombathelyi)	30. Szent József (Szombathelyi)	30. Szent József (Szombathelyi)
31. Szent József (Szombathelyi)	31. Szent József (Szombathelyi)	31. Szent József (Szombathelyi)	31. Szent József (Szombathelyi)	31. Szent József (Szombathelyi)	31. Szent József (Szombathelyi)	31. Szent József (Szombathelyi)	31. Szent József (Szombathelyi)	31. Szent József (Szombathelyi)

Megjelent a csongrádi plébániák falinaptára, amely a templomokban és plébániákon megtalálható.

TÁMOGATÁSAIKAT AZ ALÁBBI SZÁMLASZÁMRA VÁRJUK, KÖSZÖNJÜK!

Szent József Plébánia - Csongrád
OTP Bank: 11735050-20441007

IRODAI FOGADÓÓRÁK A PLÉBÁNIÁKON

Szent József Plébánia: 06-63/483-063

Hétfő, szerda, péntek: 16.00 – 17.00 óra

Nagyboldogasszony Plébánia: 06-63/475-027

Hétfőtől – péntekig: 9.00 – 12.00 óra

Szentségimádás: minden hónap második szerdáján, az esti szentmise után 17.30 órától a Szent József templomban.

Jézus Szíve imaóra: minden hónap első csütörtökén, 15.00 órától a Szent József templomban.

Harang-Szó újságunkat a plébánia honlapján, a www.kistemplom-csongrad.hu oldalon színesben is megtekinthetik, olvashatják és onnan le is tölthetik!

**KÉSZEN ÁLLSZ
A KALANDRA?**

CSERKESZ.HU

ITT LEHETSZ CSERKÉSZ

553. SZENT IMRE HERCEG CSERKÉSZCSAPAT

E-MAIL: FELBER.DANIEL@CSERKESZ.HU
TELEFON: 06-30/405-7140

SZERKESZTŐI ÜZENET

Terveink szerint lapunk következő száma Húsvétkor jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait március 15-ig juttassák el a szerkesztőség részére.

Kérjük, hogy lehetőségeikhez mérten anyagilag is támogassák a következő szám kiadását, a nyomdaköltség 125 Ft/db megtérítésével! Köszönjük!

HARANG-SZÓ

66. szám

A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László templom híveinek lapja.

Megjelenik évente 2-4 alkalommal, 350 példányban.

Felelős kiadó: Tópsi Bálint plébános

Szerkesztők: Túrinné Náduvvari Mária, Kovács Zoltánné

Tördelés, fotó: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroksa János tér 4.

Tel./Fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebana.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád